

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

11. nedelja med letom

13.6.2021

Leto XIX., 24 (1024)

STORI, KAR JE TVOJA DOLŽNOST, IN ZAUPAJ V BOGA

Papeža Janeza XXIII. So imenovali Janez Dobri, ker je izžareval pristno evangeljsko dobroto. Nekoč je pripovedoval, kako na začetku svoje papeške službe od samih skrbi ni mogel spati. Ko je že bil skoraj pri kraju s svojimi močmi, mu je neke noči Sveti Duh navdihnil misel: »Janez, kaj se delaš tako važnega! Kaj pa misliš, da si? Kristus je skrbel za svojo Cerkev, ko tebe še ni bilo, pa bo tudi sedaj. Naredi, kar moreš, potem pa mirno spi!« In od takrat naprej je bil čisto miren. Naredil je, kar je bilo v njegovi moči, in trdno zaupal, da bo Bog storil vse, kar je potrebno.

Podobno mnogi ljudje, zlasti starši doraščajočih otrok, pogosto ne morejo spati od skrbi. Če so za njihovo vzgojo storili, kar jim je narekovala vest, zlasti če so svoja vzgojna prizadevanja pošteno podprli z zgle-dom doslednega krščanskega življenja in človeške plemenitosti, lahko mirno spijo. Zasejali so gorčično zrno in Bog bo njihovi setvi dajal rast. Trdno moramo verovati, da Bog deluje v svetu tudi danes. Njegovo delovanje ni bučno, ampak tiho in preprosto.

O tihem, človeškim očem skritem delovanju Boga govori današnja evangeljska prilika o setvi, ki raste, ko gre sejalec spat, in o gorčičnem zrnu, ki se razraste v velikansko drevo. Ko poljedelec spi in počiva, pravi Jezus, »seme poganja in raste in on sam ne ve, kako«. Pred očmi ima rast Božjega kraljestva, katerega seme je njegova beseda, shranjena v predragoceni žitnici Svetega pisma. S temi podobami hoče povedati, da je tudi za nas skrivnost, kako med nami raste Božje kraljestvo. Naša naloga je pripraviti semenu Božje besede ugodna tla, potem pa z vso ponižnostjo in odprtostjo sprejeti Božje navdihe in zaupati, da bo Bog naše napore vedno blagoslavljal.

Tisti čas je Jezus
rekel množicam:
»Z Božjim kraljestvom
je kakor s človekom,
ki vrže seme v zemljo.
Spi ponoči in bedi podnevi,
seme pa klije in raste,
da sam ne ve kako.
Zemlja sama od sebe
poraja najprej bilko,
nato klas in
končno žito v klasu.
Ko pa sad dozori,
hitro zamahne s srpom,
kajti prišla je žetev.«

(Mr 4,26–29)

Svete maše:

11. NEDELJA MED LETOM 13.6. Sv. Anton Padovanski	Trnje Trnje Zagorje Palčje Trnje	8,30 Češčenje SRT 9h +Janez Volk, Suhorje 10, dar. Bursy 10,30 Za vse župljane obeh župnij 12h Za zdravje, Palčje 61 15h Krst: Jaka Rotar
Ponedeljek 14.6. Sv. Valerij in Rufin, m.	Palčje	20h +Antonija in Ivan Pavlovič, Palčje 61, obletna
Torek 15.6. Sv. Vid, mučenec	Klenik	20h +Franka Rotar, Klenik 3, obletna
Sreda 16.6. Sv. Beno iz Meissna, šk.	Zagorje	20h +i Marinčič, Zagorje 94
Četrtek 17.6. Sv. Rajner, samotar	Juršče Zagorje	19h Za zdravje, Juršče 69 20h Molitvena ura za duhovne poklice
Petek 18.6. Sv. Gregor Barbarigo	Zagorje	20h +i Kljun, Zagorje 48, obletna
Sobota 19.6. Sv. Nazarij, kopr. škof	Zagorje	19,30 Spoved 20h +Stane in Bogdan Fatur, Zagorje 51, obletna
12. NEDELJA MED LETOM 20.6. Sv. Adalbert, škof	Trnje Trnje Zagorje Juršče	8,30 Češčenje SRT 9h Za domovino +Alojz Perenič, Klenik 20, obletna 10,30 Za domovino <i>Za vse župljane obeh župnij</i> 12h +i starši Žužek, Juršče 25, obletna

- **DEVETDNEVNICA ZA DOMOVINO:** Slovenski škofje naročajo, naj župniki darujemo sv. mašo za domovino v nedeljo, 20.junija. Obenem vabijo slovenske katoličane, naj se pridružijo molitvi devetdnevnice za domovino. Župniki naj bi jo dobili od pastoralnih služb. Enako tudi podobice z molitvijo za domovino. A do sedaj jih še nismo prejeli. Devetdnevnica bo potekala od 16. do 24. junija. Pri mašah bomo v ta namen zmolili litanije Srca Jezusovega. Vabim, da tudi po družinah molite v ta namen: ali litanije Srca Jezusovega ali desetko rožnega venca. – **Bodimo Bogu hvaležni, da imamo lastno državo** (precej večjih narodov si jo želi, a je nimajo) in se trudimo, da bi bili njeni aktivni člani - vsaj z udeležbo na volitvah.

- **SEJA Župnijskega Pastoralnega Sveta ZAGORJE** bo v četrtek, 17.6. ob 21h na dvorišču župnišča; **ŽPS TRNJE** pa v petek, 18.6. ob 21h v župnijski cerkvi. Vsi člani lepo vabljeni k udeležbi!

- **SKLEP VEROUČNEGA LETA s sv. mašo in razdelitvijo spričeval** bo prihodnjo nedeljo, 20.6. V tem tednu bo za veroučence namesto verouka **sv.spoved:** v **Trnju** v torek, 15.6. ob 14,15 za vse razrede in v **Zagorju** v petek, 18.6. ob 18h tudi za vse skupine. Za tiste, ki boste ta teden v šoli v naravi, pa bo naslednji teden.

Resnična ljubezen je tisto seme, ki umira, da lahko rojeva novo, da lahko zraste nekaj, kar lahko ponovno rojeva ljubezen ...

Največja ljubezen je, pravi Jezus, kadar je človek pripravljen umreti za drugega.

Ko stavi na svoje izničenje, da bi mogel prijatelj živeti.

Ko prekine vezi s svetom, da bi jih obdržala brat in sestra, da lahko uživata lepoto bivanja.

Njemu pa je vse vzeto. Družina, domačija, kraj, celo vera v pravičnost in človeškost.

Kajti če bi obstajala, mu ne bi bilo treba zastaviti svojega življenja.

Tako pa žrtvuje samega sebe, da je zadoščeno človeški okrutnosti.

Navalu greha, ki se mu ni mogoče zoperstaviti in zahteva žrtveno jagnje.

Ljubezen je torej v svojem bistvu podaritev samega sebe.

AMEN

»Ste molili danes zjutraj?« vpraša Blaž svoje prijatelje.

Prijatelji prikimajo: »Smo, seveda smo.«

»Midva z Evo sva si molitev nalepila v kopalnici ob ogledalu,« pove Matevž, »tako da ne pozabiva nanjo.«

»Dobro sta se domislila,« ju pohvali Blaž. »Tudi mi imamo v kopalnici nalepljen list, kjer piše: »Moli večkrat ... Moli kratko, pa dobro! Takšne molitve so dragi kamenčki, ki si jih nabiraš za nebeško krono. To misel je napisal naš blaženi Anton Martin Slomšek in očka jo je dal na vidno mesto, da jo večkrat v dnevu preberemo. Z mamico pravita, da bo v naših srcih več hvaležnosti, če bomo z Bogom telesno povezani.«

»Mi pa imamo v dnevni sobi ves čas odprto Sveto pismo,« pove Luka.

Je popolnoma čista in lepa, a nezavarovana in ranljiva.

Nima trdnjave in prostora, kamor bi se zatekla v uri darovanja.

Živi edinole iz Jezusovega navdiha, njegovega zgleda,

zato ne potrebuje zemeljskih čet in vojaške moči.

Njena trajna veljavnost se napaja iz Božjih korenin.

Gradi oblast v notranjosti srca in vlada na veke.

Tudi če človeka, ki se daruje, ubijejo, njegova ljubezen ostane.

Kot veličastno dejanje ostaja znamenje nepremagljivosti, vidno daleč naokrog in slišno do desetega kolena.

Po: P. Millonig, Zasidran v veri

»Res? Zakaj pa to?« zanima Evo.

»Zato, da lahko vsak dan preberemo vsaj kakšen stavek iz te svete knjige. V njej spoznavamo Jezusa in napotke, kako naj živimo,« ji razloži Matevž. »To mi je všeč. Ko pridemo domov, bom tudi jaz naredila tako,« je navdušena Eva.

»Ker imam ravno priložnost, bi rad vprašal, kaj pomeni besedica 'amen'? Pri maši ga kar naprej izgovarjamo in tudi zjutraj, ko smo molili, smo rekli amen.«

»Beseda amen prihaja iz hebrejščine in pomeni: 'tako naj bo, tako je, tako bodi',« se spomni Blaž. »Z besedo 'amen' izrazimo vero, da zaupamo v Boga. Na koncu molitve potrdimo, da je res, kar smo molili.

»In zakaj potem pri prejemu obhajila na duhovnikove besede Kristusovo telo

odgovorimo z besedo 'amen'?« Še zani-
ma Miha. »Pa saj sprejem hostije ni moli-
tev.«

»A, seveda je molitev, saj sta takrat z
Jezusom zelo združena in tvoje srce kar
poje od veselja. Ko rečeš 'amen', rečeš:
'Da, verujem'. Poveš mu, da ga imaš
rad,« mu pojasni Blaž.

»Trenutki po obhajilu so kratki, a polni,
saj imamo Jezusa še bolj v svojem sr-
cu,« razmišlja Matevž, »in zato pravi naš
blaženi Slomšek: 'Moli kratko, pa do-
bro'.«

»Mislim, da bo držalo,« prikima Blaž, ki
je zelo vesel, saj so si danes podelili zelo
bogato resnico o doživljanju vere v Boga.

*Gorčično zrno imamo za najmanjše
med semeni. Čeprav je tako majhno,
pa je polno življenja, saj potem ko se
razpoči, požene kalček, ki je sposoben
predreti površino zemlje, priti do
dnevne svetlobe ter rasti vse dokler ne
'postane večje od vseh rastlin na vrtu'
(prim. Mr 4,32). Slabost je namreč
moč semena, to da se razpoči, postane
njegova sposobnost. Takšno je Božje
kraljestvo: človeško gledano je majhna
resničnost, ki jo sestavljajo ubogi v sr-
cu, nadalje tisti, ki ne zaupajo v svojo
moč, temveč v moč Božje ljubezni, ter
tisti, ki niso pomembni v očeh tega sve-
ta. Pa vendar ravno po njih prodre
Kristusova moč in preoblikuje to, kar
je na videz nepomembno.*

*Podoba semena je Jezusu še posebej
pri srcu, ker tako dobro izrazi skriv-
nost Božjega kraljestva.*

Po: Benedikt XVI.

15. junij BERNARD IZ AOSTE

Iz njegovega življenja imamo le malo zanes-
ljivih podatkov. Legendarni življenjepis iz 15.
stoletja ve povedati, da je bil sin viteza, ro-
jen na gradu Menton v Savojii. Po študiju v
Parizu so ga starši namenili za državno slu-
žbo, toda Bernard je brez njihove vednosti v
Parizu študiral bogoslovje in se zavezal, da
se nikoli ne bo poročil. Ko se je vrnil domov,
so mu starši že izbrali nevesto, on pa se je
umaknil v avguštinski samostan v Aosto,
kjer si je naložil težko breme: versko vzgojo
otrok, izobraževanje in vzgojo duhovnikov,
pridiganje, spovedovanje in dušnopastirska
potovanja po deželi. Močno so ga prizadele
novice o nesrečah v gorah, zlasti o uničujoči
moči snežnih plazov. Iz svojih prihrankov je
del zgraditi dve gostišči, ki sta bili gostoljub-
no odprti vsakemu popotniku. Oskrbo teh
zavetišč je zaupal avguštinskim menihom iz
Aoste. Z darovi papežev, vladarjev in drugih
bogatih ljudi se je glavno gostišče na Veli-
kem sv. Bernardu razširilo v mogočno stav-
bo. Ob gostišču so pozneje zgradili cerkev,
posvečeno sv. Nikolaju in sv. Bernardu.
Menihi so skozi stoletja brezplačno nudili
romarjem in popotnikom stanovanje, hrano
in sploh vso oskrbo, ki so jo potrebovali.
Spremljali so jih na nevarnih poteh ter reše-
vali tiste, ki so zašli ali so se ponesrečili,
zlasti pod plazovi. Pri tem so jim bili v veliko
moč psi, ki so po kraju, kjer so jih vzgojili,
dobili tudi ime – imenujejo se bernardinci.
Delo ljubezni do bližnjega v gorah je Ber-
narda na koncu stalo življenja. Dobil je hudo
vročino in 12. junija 1081 umrl.

SMEH JE POL ZDRAVJA

ELEKTRIČAR – Mojster je prišel popraviti
prijavljeno napako na električni napeljavi.
Pritisnil je na pol polomljeno tipko hišnega
zvonca. Ob tem ga je tako streslo, da je
padel na tla. V tistem trenutku gospa odpre
vrata in reče: »Oho, vi ste pa napako že
odkrili.«

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje,
odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257
Pivka, Tel. 05/75-75-254 in GSM 041/377-223
niko.strancar@rkc.si - www.tzrk.rkc.si